

man imidlertid ganske dette til Side og sagde: Ja, det betyder ingenting! Nu har vi altsaa her et Bevis paa, at en betydelig Nordmand kommer og siger: Det maa I være forberedte paa, at der kommer Krav frem nu med Hensyn til Vestgrønland.

Jeg vil heroverfor gerne minde om Udenrigsministerens Ord i Landstinget, da han sagde: Hertil og ikke videre. Der er her god Grund, forekommer det mig, for Udenrigsministeren til at fremkomme med en Udtalelse om disse Forhold. Jeg skal henstille til den højtærede Udenrigsminister og til Indenrigsministeren, at man giver det udenrigspolitiske Nævn Meddelelse om Forholdene i Vestgrønland, hvad der er passeret deroppe med de norske Fangstskibe, hvilke Vanskeligheder det er, der har været der, og ligeledes, at man for dette Udvalg forelægger Oplysninger om, hvorledes der er forholdt med Angmagssalik-Distriktet.

Med stor Interesse maa man afvente Offentliggørelsen af de grønlandske Landsraads Forhandlinger. Jeg nærer ikke Tvivl om, at disse Landsraad har set med største Sorg paa den Traktat, som er sluttet om Grønland, og jeg skal i denne Forbindelse spørge den højtærede Indenrigsminister, om han agter her i Tinget at fremsætte Forslag til Lov om Grønlands Styrelse; jeg har ikke set det bebudet noget Sted, skulde jeg have overset det, beder jeg det undskyldt, ellers vil jeg gerne have en Udtalelse herom.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard berørte Udenrigsministerens Besøg paa Færøerne. Ogsaa jeg vil gerne yde Udenrigsministeren Anerkendelse for dette Besøg, for den efter min Mening fuldkommen rigtige Tanke, der laa der bagved, dette, at man med største Opmærksomhed maa følge Forholdenes Udvikling paa Færøerne og gøre, hvad der er muligt, for at knytte disse Øer saa nøje som muligt til Danmark.

Ogsaa Forholdet til Island bør efter min Mening være Genstand for den interesserede danske Offentligheds Opmærksomhed, ikke mindst bør det være Genstand for Opmærksomhed, forekommer det mig, fra Forretnings- og Finansverdenens Side. Det maatte nødvendig være saaledes, at norsk Forretningsvirksomhed og norsk Kapital trængte frem deroppe paa Omraader, hvor det var naturligt for dansk Forretnings-

virksomhed og dansk Kapital at gaa i Samarbejde med Islænderne. Herhjemme synes Opmærksomheden, vemodigt ofte, kun at være knyttet til den skarpe Kritik, der af og til kommer frem angaaende det islandske Nævns Udgifter; det er i dette Forhold et Bagatelspørgsmaal.

Om de sønderjydske Forhandlinger kan jeg i det hele og store slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde om disse Forhandlinger. Det maa erkendes og erkendes sikkert fra alle Sider her i Landet, at et godt Forhold til det store Tyskland er af særdeles stor Betydning for Danmark, men det maa ogsaa hævdes ikke mindre skarpt, at den Linie, der en Gang er anlagt, hvorefter man afviser enhver Mulighed for Indblanding fra tysk Side i danske Forhold, maa fastholdes. Vi skal overfor Mindretallet i Sønderjylland øve Ret, ganske uanset den Uret, der øves mod vore Landsmænd Syd for Grænsen, og vi skal støtte vore Brødre dernede moralsk i deres Krav om Ret. I den Henseende kan jeg i øvrigt henvise til, hvad jeg sagde i Fjor ved samme Lejlighed paa dette Sted. Det, der maa være Opgaven fra dansk Side, maa være Oplysning og atter Oplysning, for jo mere denne Oplysning spredes, des sikrere maa vi være paa, at det, vi anser for Ret, til sidst maa sejre.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om nogle indenrigspolitiske Spørgsmaal. Det Lovgivningsprogram, vi staaar overfor, er saa vidtomfattende, at det ikke vil være muligt at komme ind paa blot en ringe Del af det, men nogle enkelte Punkter kunde der dog være Anledning til at nævne ved denne Lejlighed. Saaledes Loven om kommunal Grundskyld, der nu er profeteret og formodentlig er en særlig Opmærksomhed til det ærede Medlem Hr. Kragh. Den vil i øvrigt blive en Prøvesten for Partiet Venstre, forekommer det mig. Men naar det ærede Medlem Hr. Wilmann udtalte Haabet om Loyalitet overfor dette Lovforslag, ja, saa er det vel ikke helt uberettiget at vente, at Partiet Venstre vil gaa med til Gennemførelsen af det, ud fra en efter min Mening fuldkommen urigtig Vurdering af, hvilke Udviklingsmuligheder der ligger i den Spire, man her vil plante. Vort Parti er ikke Modstander af Retfærdighed paa dette Omraade, men vi